UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Seth. Cap[itulum]. v.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

pro dei cõtempto: poſt increpatiõnē a dño ſibi
factam a paradiſi delitijs ſunt excluſi: poſuitqꝫ
dñs ante paradiſum murū igneū iugē cuſtodiā
angeloꝝ. Eiectuſqꝫ adā cū vxore ſua habitauit
in hebron: quod eſt iuxta agrū damaſcenuꝫ: vñ
fuerat ꝓcreatus: in ſudore vultus ſui terrā ope
rans: ⁊ exinde comedēs panē. ¶ Adam ergo et
eua de paradiſo virgines egreſſi. xv. etatis ſue
anno genuerūt cayn ⁊ vxorē eius calmanā. An
no vero. xxx. etatis ſue natus eſt abel ⁊ vxor eius
delbora. Quo a cayn ꝑ inuidiā occiſo ipm cētū
annis adam ⁊ eua in valle lachrymarū defleue
rūt: vouitqꝫ adam ſe vltra vxorē nō cogniturū:
Sed deuolēte angelo cõmonitus votū fregit:
annoqꝫ cēteſimo poſt mortē abel amore ꝓlis ve
hemēter exeſtuās euā cognouit: ex eaqꝫ genuit
filium noīe ſeth: cū eſſet annoꝝ. ccxxx. Et vltra
ꝓnoīatos. xxx. filios ⁊ totidem filias ſemꝑ ge
mellos vtroqꝫ ſexu ꝓgenitos legitur habuiſſe:
viditqꝫ filios ⁊ filias ⁊ filioꝝ filios ⁊ nepotum
ſuoꝝ vſqꝫ ad octauā generationē. Vixit qꝫ adā
dcccc.xxx. annis. i. vſqꝫ ad. lvi. annū natiuitatis
lamech ſm hebreos. iuxta interꝑtes vero vſqꝫ ad
xliiij. annū natiuitatis mathuſalē: ⁊ mortuꝰ eſt.
¶ Legit quoqꝫ in euangelio nicodemi: ꝙ dum
adam egrotaret: filius eius ſeth acceſſit ad ia
nuā paradiſi: ⁊ petijt ab āgelo de oleo miſericor
die: quo patrē inūgeret: vt ſic ad ſanitatē redi
ret. Cui angelꝰ plantā de ligno in quo adā pec
cauerat tradidit. ⁊ vt eā plātaret admonuit: di
cēs ꝙ qñ fructū faceret: pater eiꝰ cõualeſceret.
Qui rediēs patrē mortuū reppit: ⁊ eū ī hebrõ:
vt q̄dā aſſerūt: ſepeliuit. Quidā dicūt in eodē
horto: vbi ⁊ dñs crucifixus eſt et ſepultꝰ: vnde
poſtmodū ⁊ cū eo reſurgēre adā extitit ſuſcita
tus. Plantā vero ſeth cõſeruit ſuꝑ tumulū prīs:
que in arborē creſcēs durauit vſqꝫ ad tpa ſalo
monis: quā ille poſtmodū excidit: ⁊ in domo ſal
tus in edificio poſuit. quod lignū regina ſabba
vidit cū ſalomonē viſitauit; eiqꝫ ꝑ ſpm̄ ꝑdixit:
ꝙ in ligno illo quidā fuerat ſuſpēdendus: per
cuius mortē regnū iudeoꝝ fuerat deſtruendū.
Salomon ergo lignū amouit: ⁊ in viſceribꝰ ter
re ꝓfundius incluſit. Quod tamē paſſionis xp̄i
tēpore ſupernatauit: ⁊ lignū principalius fuit
in quo chriſtus cõfixus extitit. Hec de libro ge
neſis cap. ij. ⁊. iij. ⁊ de libris hieronymi et ioſe
phi: ⁊ ex chronicis guilelmi.

¶ De ſancta Eua matre. Cap. iij.

Eua mater omnium
viuentiū in paradiſo delitiaruꝫ de
coſta viri dormiētis a deo ꝓducta:
⁊ eidē matrimonio copulata: ſigni
ficauit eccleſiā de latere chriſti pa
tientis per aquam ⁊ ſanguinē procreatā: ⁊ ſibi
in ſponſam vitam matrēqꝫ fideliū appellatam.
Hanc vt ſexu molliorē diabolus tētaturus ho
minem prius impetijt: adeo ꝙ mulier decepta
ſerpenti aſſenſit: et de pomo ligni vetiti prior
comedit: deinde viro ad veſcendum porrexit.
Cui adam ad complacentiā vxoris maxime ſibi
cõſenſit. Ob hoc mulier a deo duplicem male
dictionem accepit: vt in dolore filios pareret:
⁊ viro ſubiecta ſemper exiſteret. Eua igit poſt
tranſgreſſionem vna cum viro peccatum defle
uit: et veniam promerens: et ipſa a deo ſanctifi
cationem percepit. Quot autem annis vixerit:
vel vtrū ante virum deceſſerit: nulla ſcriptura
cauetur: niſi ꝙ in eodem ſepulchro cum Adam
depoſita fuiſſe ꝓhibetur.

¶ De ſancto Abel. Cap. iiij.

Abel ſecun
do genitus Adam
primus martyr et
virgo: iuſtus ⁊ ſanctus nō ſolū
ex domini ſentētia. Matthei
xxiij. ſed etiā ex geneſis teſti
monio comprobat: qr accepta
eius a deo narrantur munera.
Geneſ. iiij. Cuius frater ma
ior natu cayn doloſus: maliuolꝰ: inuidus: ⁊ aua
rus fuit agricola. Nam vt auaricie ſue conſule
ret: prius coluit terram. Abel autem ſimpliciſ
ſimus ⁊ innocens in paſcendis ouibus occupa
batur. Creditur adam ī ſpiritu filios docuiſſe:
vt deo offerrent decimas et primitias. Igitur
anno. cxxx. vite Adam cum cayn de primitijs
frugum deo tm̄modo paleas ſegetes corroſas:
aut ſecus viam conculcatas in ſacrificiū obtu
liſſet: et Abel de primitijs omniū pinguiora do
mino immolaſſet: dominus eorum cogitatiões
noſcens: ad Abel munera reſpiciens: cayn mu
ra nō reſpexit. Ignis enim de celo veniēs abel
munera accendit et cõſumpſit. Iratuſqꝫ cayn:
et inuidia ductus: erubeſcens minorē ſibi ger
manum preferri: abel fratrem ſuū in agro da
maſceno interfecit. Sed increpatus a domino
de fratricidio: et de venia deſperās vagus ⁊ in
ſtabilis poſitus eſt ſuper terram. Et poſuit in
eum dominus tremorem capitis: vt ſic ex ſigno
ſciretur punitus a deo: et indignus miſericor
dia ne interficeretur. Qui tamē inter frutecta
latitans: dum Lamech ab eo ſeptimus venare
tur: putatus vt beſtia: quia piloſus et hiſpidus
ſagitta directa in eū ab eodem eſt interfectus.
Omniſqꝫ ipſius progenies vniuerſali eſt dele
ta diluuio. Sicqꝫ ſanguis abel ſancti in pſonaꝫ
cayn ⁊ eius fuit prole vindicatus.

¶ De ſancto Seth. Cap. v.

Seth filius Adā ex
quo omne genꝰ humanū in pre
ſenti cõſiſtens ꝓpagatū eſt: na
tus eſt āno cēteſimo poſt mortē
abel cum eſſet Adam annorum
ccxxx. In hoc enim magis conuenit imitari

interpretes ꝑ hebreos. interpretes eñ ponunt
Adam annorũ. ccxxx. vt dictũ eſt: quãdo genuit
Seth: hoc modo cõputantes: videlicet: qꝛ adã
annoꝝ. xxx. genuit abel: qui cũ eſſet centũ ãno-
rũ: ⁊ adã. cxxx. occiſus ẽ a Cayn: quẽ Adã cẽtũ
annis defleuit: anteq̄ euã denuo cognouiſſet. ⁊
ſic Adam. ccxxx. annorum genuit Seth: et non
cxxx. vt hebrei tradũt. Supuixit aũt Adã nato
Seth annis. ccccccc. ⁊ ſic annoꝝ. cccccccccxxx.
mortuus ẽ. Seth aũt iuſſu patris ſupauit ꝓlez
ſuam: qui dicebant filij dei a ſtirpe cayn: q̇ filij
hoim vocabant. Sed ꝓceſſu tpis cõiũcti ſunt:
⁊ inde gygantes exorti. Ipſe aũt ſeth cuz eſſet
vir egregius: imitatores ſui filios dereliquit.
Qui ſciẽtes eſſe predictũ ab adam duo diluuia
mundo ventura: vnũ per aquaz: aliud per ignẽ:
ea in duab⁹ colũnis ꝯſcripſerũt: altera lapidea
contra aquam: altera lateritia contrã ignem: ne
per hoc delerent. Ipſi etiã diſciplinam rerum
celeſtium ⁊ earum ornatus ṗmitus inuenerũt.
Vixit autem annis. cv. ⁊ genuit enos: cui ſup-
uixit annis. cccccccccvij. vſq̃ ad ãnos. clxvij. na
tiuitatis Lamech. ⁊ ſic annorum. ccccccccxij.
mortuus eſt. Hic ex eo etiam inter ſanctos pa-
tres computari debet: qui eius progenies filij
dei appellati ſunt.

¶ De ſancto Enos. Cap. vi.

ENos fili⁹ fuit ſeth
qui ab eodem ꝓgenitus eſt: cuz
eſſet annoꝝ. cv. vt dictum eſt an
nis ab Adã creatione decurſis
ccccxxxv. Iſte prius incepit in-
uocare nomen dñi: forte inuenit vbera depreca
toria ad inuocandũ deũ: vel forte ad excitãduz
pigritiam memorie dei: deum effigiauit: vt mo
do fit. Et ex hoc etiã inter ſanctos patres: ſan-
ctus ⁊ ipſe computari meretur. Qui annorum
xc. genuit Cainam. Poſt cuius ortum vixit an-
nis. cccccccxv. videlicet vſq̃ ad. lxxxiiij annũ
natiuitatis Noe. Et cuz eẽt annoꝝ. ccccccccv.
mortuus eſt.

¶ De ſancto Cainam. Cap. vij.

CAinã fili⁹ Enos ab
eodẽ ꝓcreatus eſt: cũ eẽt annoꝝ
cccccccccv. vt ſupius dicit̃ ãnis
vite ade decurſis. ccccxxv. Qui
cũ eẽt annorum. lxx. genuit ma-
lalehel. Quo nato vixit annis
cccccccxl. videlꝫ vſq̃ ad ãnos. clxxvij. natiuita
tis noe. Et ſic cainã ãnoꝝ. ccccccccx. mortu⁹ ẽ.

¶ De ſancto Malalehel. Cap. viij.

MAlalehel fili⁹ cainã
anno. lxx. etatis parentis edit⁹
vt ṗmiſſum eſt; poſtq̃ videlicet
Adam annos vite ſue. ccccxcv.
trãſegerat. Qui annoꝝ. lxv. ge-
nuit Iared. Cui progenito ſuperuixit annis
ccccccccxxx. vſq̃ ad annos natiuitatis Noe
ccxxxiiij. Et ſic Malalehel annoꝝ. cccccccxcv.
mortuus eſt.

¶ De ſancto Iared. Cap. ix.

IAred filius malale-
hel ex eo genitus cũ eſſet annoꝝ
lxv. vt iam tactũ eſt. Reuolutis
annis ade. ccccclx. Hic cũ eſſet
annoꝝ. clxij. genuit Enoch. Cui
nato ſuperuixit annis. cccccccc. vſq̃ ad annos
ccclxvi. natiuitatis Noe. Et ſic Iared annoꝝ
ccccccccclxij. mortuus eſt.

¶ De ſancto Enoch. Cap. x.

ENoch filius iared
primus omniũ patrũ teſtamenti
veteris ⁊ ſolus ṗme etatis in ca-
talogo ſcrõꝝ ponit̃. Eccli. xliiij.
Qui anno etatis patris. clxij. na
tus eſt: vt in ſuperioribus tangit̃: annis ad vite
tranſactis. dccxxij. Qui etiã annoꝝ. lxv. genuit
Mathuſalẽ. Cui annis. xxx. ſuperuixit in orbe.
Hic enoch deo placuiſſe ſcribit̃: eo ꝙ cũ deo am
bulauit: ſubaudi pre ceteris viaz mandatorum
dñi cuſtodiuit. Et nõ vltra cõparuit: quia tulit
eũ deus. Poſtq̃ eñ mũdo vixerat: vt dictuz eſt:
trãſlatus eſt in paradiſum voluptatis ad xp̃us:
vt in fine tempoꝝ cũ helia veniat: ⁊ corda filio-
rũ ad patres cõuertat. Fuit etiã ſeptim⁹ in ge-
neratione pioꝝ: ſicut ⁊ Lameth ſeptimus in ge
neratione reproborũ: qui prim⁹ bigamiã intro-
duxit: ⁊ patricidiuz in cayn cõmiſit: vnde forte
etiam vt quidam dicunt: ꝓpter ſeptenariũ nu-
merum diuino numini cõſecratum: enoch acce-
ptior deo fuit: quez ſeptima editũ generatione
ſuſcepit. Hunc enoch nõnulla diuina ſcripſiſſe
⁊ aliqua ꝓphetaſſe iuda apoſtolo teſtãte cogno
uimus: vnde ⁊ filij eius ⁊ nepotes in ſtudio ſa-
pientie feruentes fuerunt.

¶ De ſancto Mathuſalem. Cap. xi.

MAthuſalẽ fili⁹ enoch
anno vite parentis. lxv. natus: vt
dictũ eſt annis ad vite tranſactis
dcclxxvij. Hic annoꝝ. clxxxvij. ge
nuit Lamech. Poſt cuius natiui-
tatem impleuit annos. dcclxxxij. id eſt vſq̃ ad
diluuiũ. Et ſic Mathuſalẽ annorum. dcccclxix.
mortuus eſt. Quidã aũt habẽt Mathuſalẽ an-
nis. dcccclxxiij. vixiſſe. ⁊ ſic ãnos. xiiij. poſt di-
luuiũ trãſegiſſe: quo tp̃e videlicet ãno illo quo
diluuiũ factuz eſt: dicit̃ eũ in paradiſum apud
patrẽ tranſlatũ: ⁊ ibidez ſecum manſiſſe: donec
diluuiũ finitum fuit. Et poſt hec aſſerunt eum
ad terras inter hoĩes euectũ eſſe ⁊ annis. xiij.
ſuperuixiſſe: eo ꝙ in arca non legit̃ fuiſſe. Hie-
ronymus tamen aſſerit; ꝙ mortuus eſt anno